

[Oluf Johansen.]

Perioder. De gamle Kort har Gyldighed til 8. Januar, og de nye faar allerede Gyldighed fra 27. December. Jeg forstaaer godt Slagteriernes Bevæggrunde hertil, og de Drøftelser, der har fundet Sted. Men givet er det, at denne Bestemmelse medfører en Fordel for Korthandlerne og for de Slagterier, som handler med Svinekort. Det er derfor et Spørgsmaal, om man skulde være gaaet til Ændringen heraf, selv om man har gennemført den trufne Ordning ud fra andre Bevæggrunde, som jeg ikke skal komme ind paa.

Maaske vilde det være rigtigt, da man nu alligevel foretager Ændringer i den gældende Ordning, at lade de nye Svinekort træde i Kraft saa snart som muligt. Erfaringsmæssigt er der altid, naar vi kommer ind i en ny Kort-Periode, en stor Slagtning; den første Uge giver altid en betydelig Slagtning med meget Flæsk paa Markedet, og i Betragtning af den Diskussion, der har været i den senere Tid om Byernes, ikke mindst Hovedstadens Forsyning med Flæsk, vilde jeg anse det for rigtigt og heldigt, om end der ogsaa kan være andre Forhold at tage i Betragtning, at tage denne store Slagtning i Ugen før Jul; det vilde i hvert Fald sikre, at der kom betydelige Kvanta Flæsk paa Markedet. Ellers faar man den store Slagtning i Ugen efter Jul, da Efter-spørgslerne paa Hjemmemarkedet er mindre.

Der har mellem Slagterierne og Husmandsorganisationerne været ført Forhandlinger om Ordningen. Det er for saa vidt naturligt. Det havde dog været naturligere, om det mindre Landbrug havde haft sin egen Repræsentation inden for Slagteriernes Ledelse og paa den Maade var kommet med ind i Drøftelserne, men saaledes er det nu engang ikke, for det store og det største Landbrug har saa afgjort Ene-Indflydelsen inden for Slagteriernes Ledelse, idet det mindre Landbrug er holdt fuldstændig ude. Den Grundlov, om jeg saa maa sige, der gælder for Slagterierne, er af en saadan Beskaffenhed, at Venstre-Gaardmændene har formaaet at tilrettelægge Forholdene paa en saadan Maade, at de er ene om Magten. Det er en Grundlov af saa konservativ Karakter, at de konservative Politikere maa blegne af den dybeste Misundelse over, hvad disse Venstremænd har kunnet udrette.

Jeg har dernæst et Par Ord til det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Krarup) i Anledning af hans Udtaleser om den foreslaaede Ordningens Virkninger for forskellige Ejendomme. Man kan jo altid plukke enkelte Ejendomme ud, men det ærede Med-

lem holdt sig, bortset fra én enkelt Ejendom, til 1937, altsaa til indeværende Reguleringaar, og til, hvad de vil faa i Fremtiden efter den nye Regulering. Der kunde imidlertid ogsaa laves en Statistik, som viste Forskydningen gennem alle Reguleringssaarene, og som vilde vise en gunstig Udvikling for de større Jordbrugere. Jeg henviser i saa Henseende det ærede Medlem til at studere det Bilag, der findes bagest i Folketingets Betænkning, og som viser en Forskydning i Aarene 1933—1937 til Fordel for de største Jordbrugere. Det vil sige, at samtidig med at andre Størrelsesgrupper inden for Landbruget har maattet formindske deres Produktion, har de større Jordbrugere kunnet forøge deres. Mange store Jordbrugere har gennem Reguleringssaarene fordoblet deres Produktion eller mere end det; jeg kender dem, der endog har 3-doblet deres, samtidig med at andre er skaarret ned omtrent til Halvdelen.

Den hidtil gældende Ordning med dens Mulighed for Handel med Svinekort har givet de store Landbrugere en Chance for at købe Svinekort med en saadan Fordel, at de derved har kunnet betale de Svinekort, de har købt det paagældende Aar, og tillige Aar efter Aar har modtaget flere Kort efter Reguleringen. Det gælder de Gaarde, som har lav Grundværdi, men som efterhaanden har kunnet arbejde deres Kortantal op.

Det ærede Medlem fremhævede den Vanskelighed, som Overgangen til den nye Regulering skaber for de større Jordbrugere, hvis Kortantal bliver skaarret ned. Det er imidlertid nødvendigt, som Forholdene ligger, gennem de første Maaneder at udsende a conto-Kort, hvad det ærede Medlem ogsaa nævnte. Disse a conto-Kort bliver uddelt i Forhold til Beregningstallet for indeværende Aar. Det vil sige, at de største Jordbrugere til at begynde med kan fortsætte med den store Produktion, som de har Kort til i Øjeblikket. Det ærede Medlem havde i øvrigt et godt Raad, der fra konservativ Side bruges ved alle givne Lejligheder, som en fælles Medicin over for alle Sygdomme, nemlig at man skulde nedsætte Ejendoms-skatterne. Det store Landbrug gaar altsaa for det første imod en retfærdig Regulering af Svineproduktionen, og dernæst giver det som Raad: Sæt Ejendomsskatterne ned! Det er klart, at en saadan Politik vilde være til Fordel for det store Landbrug, men føre til en højst ulige Behandling af de to Størrelsesgrupper inden for dansk Landbrug.

Jeg skal slutte med at tilsige mit Partis Støtte til hurtig Behandling af de to Lov-